

Buddy

April - Mei - Juni
2024

Buddy is een uitgave van
Duikvereniging Bermuda Divers.

Verantwoordelijke uitgever: Het bestuur van de Bermuda Divers.

De Buddy verschijnt 4 maal per kalenderjaar.

Alle reacties, artikelen, opmerkingen en aanvullingen worden graag tegemoet gezien op het redactie adres alexiaswin@zeelandnet.nl

Bestuur Bermuda Divers:

Voorzitter: Marc Van Britsom

Secretaris: Martijn de Bruijn

Penningmeester: Monique Menu

Bestuurslid: Sabine Menu

Bestuurslid: Peter Dobbelaar

Vertrouwenspersoon: Lois Verhagen (vertrouwenspersoon@bermuda-divers.nl)

Ereleden: Kees van Deijk - Werner Volleman

Opleidingscoördinator:

Materiaalcommissie: Willy Menu - Jacco IJzerman

Evenementencommissie: Rut Van Vlierberghe - Alexandra de Waele - Sabine Menu

PR Commissie Marc Van Britsom - Rut Van Vlierberghe

Alexandra de Waele - Peter Dobbelaar

Redactie Buddy: Aswin Stockman - Alexia Peeters

Webmaster Marc Van Britsom

Bankrekeningnummer: RABOBANK 32.26.04.036 t.n.v. Bermuda Divers

IBAN: NL58RABO0322604036

Swift of BIC-code: RABONL2U

Correspondentieadres Bermuda Divers: Montgomerysingel 4, 4587 EX Kloosterzande

Beste Lezers,

Alweer de tweede Buddy van dit jaar en bijna weer tijd om buiten te gaan duiken. Hier kijken we toch allemaal weer naar uit. Lekker onderwater ontspannen, lekker veel - nieuwe dingen - zien, lekker in beweging zijn, genieten van die mooie (Belgische, Nederlandse, ...) zomer, misschien nog wel een brevet of specialisatie behalen, na de duik samen met je buddy's nog wat napraten aan de waterkant, de logboeken invullen (zonder al te veel te overdrijven) en ga zo maar door.

We gaan het nog druk krijgen, en dan hebben we het nog niet gehad over de evenementen die we nog tegoed hebben dit jaar.

Indien je toch nog een klein beetje tijd over mocht hebben, dan zou je ook nog de Buddy kunnen lezen, want die staat ook deze keer weer boordevol met informatie en foto's die we zelf hebben gevonden en - niet te vergeten - ook van jullie hebben mogen ontvangen.

Wij wensen iedereen vele mooie en veilige duiken!!!

De Buddyredactie

Foto gemaakt door onze voorzitter, in Ekeren, 24 september 2023

Leuke stukjes, anekdotes of andere duik gerelateerde informatie is altijd

welkom bij de Buddy-redactie. alexiaswin@zeelandnet.nl

De afsluitdatum voor het inleveren van materiaal voor de volgende Buddy is op 20 juni 2024.

DE TAARTENKALENDER

April

Herman de Booij

04 - 04

Mei

Sabine Menu

24 - 05

Juni

Martijn de Bruijn

Eric van Driessche

18 - 06

24 - 06

VAN HARTE GEFELICITEERD MET JULLIE

VERJAARDAG

Zeldzame schildpad opgevist voor Walcherse kust

Bron: Omroep Zeeland - 23 oktober 2023

Voor de kust van Walcheren is donderdag een zeldzame Kemps Ridley zeeschildpad opgevist. De dieren zwemmen normaal voor de kust van Mexico. De zeeschildpad is overgebracht naar Diergaarde Blijdorp in Rotterdam.

Het opgeviste schildpadje
© Diergaarde Blijdorp

De schildpad kreeg de naam 'Boeier', naar het schip dat het dier vond. Het dier is uit koers geraakt. "Jonge dieren kunnen nog wel eens verdwalen en onderkoeld aanspoelen", laat Diergaarde Blijdorp weten. Boeier wordt daar opgevangen, omdat Blijdorp de enige opvang in Nederland is met een ontheffing om zeeschildpadden op te vangen en weer uit te zetten. De zeeschildpad is een bedreigde diersoort.

Quarantaine

De schildpad is in een speciale mariene quarantaine bij het Oceanium van Blijdorp opgevangen en is onderzocht door een dierenarts. "Haar toestand lijkt stabiel, ook al is het schild wel wat beschadigd. Zij is alert en zwemt actief. Haar leeftijd wordt geschat op twee tot drie jaar. Ze kan hier aansterken en als alles goed gaat, kan zij volgend jaar weer worden uitgezet bij Florida", laat Blijdorp weten.

Het gebeurt niet vaak dat er een Kemps Ridley zeeschildpad in Nederland aanspoelt. Het is in totaal zeven keer eerder gebeurd. De eerste was in 1954, in Scharendijke. In 2008 was de tweede Zeeuwse stranding, bij Westerschouwen.

Bedreigde diersoort

De Kemps Ridley zeeschildpad is een kritiek bedreigde soort. Het is de kleinste in zee levende schildpad. Een volwassen dier heeft een schildlengte van 65-75 cm en weegt tot max 40 kg. Het is één van de meest bedreigde soorten.

Het opgeviste Kemps Ridley schildpadje
© Diergaarde Blijdorp

In 2021 werd er voor de derde keer in Zeeland een Kemps schildpad gevonden. Dit jonge diertje overleed niet veel later. De andere waren niet in Zeeland. Van de zeven strandingen zijn er twee dieren succesvol uitgezet. "Zoals het er nu naar uitziet, zou dit het derde dier kunnen worden dat het gaat overleven."

'De nieuwe kust' geeft een kijkje in de onderwaterwereld van de Oosterschelde

Bron: Omroep Zeeland - 31 december 2023

Inktvissen, zeepaardjes, de Oosterscheldekreeft, intrigerende naaktslakken, kleurrijke anemonen en bijzondere vissen. De natuurdocumentaire De nieuwe kust van Ronald Faber en René van der Laan werpt een unieke blik op de bijzondere onderwaterwereld van de Oosterschelde.

Een beeld uit de documentaire
© Ronald Faber

Ruim twee jaar is besteed aan het maken van onderwateropnames om het verhaal van de natuur in de Oosterschelde te vertellen. Ronald Faber vertelt: "Als duiker en onderwaterfilmer heb je drie dingen nodig: véél geduld, véél tijd en ook een beetje geluk. Je weet dat er bijvoorbeeld zeepaardjes te zien zijn op een bepaalde plek, maar dan heb je nog meerdere duiken nodig om ze ook daadwerkelijk goed op beeld vast te kunnen leggen. Dan kom je boven en blijkt het licht toch net niet goed te zijn of je beelden zijn net onscherp. Dan moet je weer het water in."

Eerste prijs

Beide duikers hebben al meerdere prijzen voor onderwaterfotografie op hun naam staan. Faber haalde drie keer de eerste plaats in het NL Open Kampioenschap onderwaterfotografie en Van der Laan was twee keer kampioen.

De Oosterschelde is van de Noordzee gescheiden door de stormvloedkering. De stormvloedkering biedt bescherming tegen wind en water. Het is inmiddels ook aangetoond dat er door de kering minder zand de geulen in stroomt, waardoor de aanwas van zand terugloopt en voormalige stroomgeulen langzamerhand dichtslibben, iets dat zandhonger wordt genoemd.

Opwarming van de Oosterschelde

In de film laten de filmmakers de gevolgen van de zandhonger zien. Maar ook laten ze zien wat voor exotische diersoorten er tegenwoordig al in de Oosterschelde te vinden zijn door de opwarming van het water. En welke soorten definitief aan het verdwijnen zijn.

René van der Laan: "We wilden echt een verhaal vertellen, laten zien dat de invloed van de klimaatverandering ook al goed zichtbaar is in de Oosterschelde. Het is een film waarbij we de conclusie aan de kijker overlaten. We willen niet belerend zijn, maar simpelweg laten zien wat er allemaal verandert op en rond de Oosterschelde."

Beelden uit de documentaire
© Omroep Zeeland

El Niño en overvloed aan dolfijnen brengen zuidelijke orka's naar Californische wateren

Bron: PZC - 31 december 2023

Een van ver gekomen groep orka's zorgt voor spektakel in Californië. Lokale media prijzen de 'National Geographic-momenten' als de walvissen losgaan. Walvisspotters genieten ervan. „Ze lijken bijna net zo dol te zijn op sociale media als tieners”, aldus een kapitein.

Bob van Huët 31-12-23, 14:19

Californië is dezer dagen in de ban [van stormen en hoge golven](#), maar ook van een bezoekende groep orka's die heel cameravriendelijk blijkt te zijn. In de afgelopen drie weken zijn er tientallen van gespot. De enorme bezoekers zouden afkomstig zijn uit de wateren van Mexico en Midden-Amerika.

Tot groot genoegen van walvisspotters, die trips hadden geboekt om grijze walvissen te spotten, maar al dagen genieten van een ongedacht spektakel. Kapiteins van walviskijkboten melden dat de soms hoog opspringende orka's zich kennelijk weinig aantrekken van de boten met toeristen; ze lijken onverschillig te zijn voor mensen die naar hen kijken terwijl ze actief jagen, wat ook zeldzaam is, aldus een kenner. Een kapitein meldde: „Ze komen recht op de boot af en stoppen gewoon om naar de mensen te kijken.”

Tuimelaars

Het is niet bekend waarom de zuidelijke orka's dit jaar plots zoveel tijd in dit gebied doorbrengen. Een verklaring kan zijn dat het water voor de kust van Californië momenteel warmer is als gevolg van El Niño. De overvloed aan hun belangrijkste prooi - tuimelaars en gewone dolfijnen - kan er ook mee te maken hebben. De bezoekers lijken goed te hebben begrepen dat er momenteel supergroepen dolfijnen zwemmen in Californische wateren, soms variërend van 2000 tot 4000 dieren. Die zijn gemakkelijker te bejagen dan andere walvissen.

Wreed

Dat laatste levert voor walvispotters onvergetelijke maar soms ook wrede plaatjes op, zoals de keer dat de orka's een dolfijn omsingelden en ermee rondgoiden voordat ze het dier uiteindelijk doodden en half opaten. „Een van de orka's kwam toen naast de verbijsterde walvispotters en spoot een bloedrode mix van lucht, slijm en dolfijnresten uit zijn spuitgat”, meldt een getuige aan de *Los Angeles Times*.

Er leven traditioneel ook andere groepen orka's in deze wateren van Californië; ongeveer 105 zijn er geteld die zeezoogdieren eten en het hele jaar aanwezig zijn, volgens het Ministerie van Vis- en Wildbeheer van Alaska. In 2008 stelde de National Oceanographic

and Atmospheric Administration (NOAA) een catalogus samen van de bekende individuele orka's

in dit gebied. Het ging om 192 exemplaren uit 52 verschillende groepen die in de regio leefden. Maar nu zijn het er waarschijnlijk veel meer, met dieren afkomstig uit veel zuidelijkere wateren.

De verschillende groepen orka's zullen naar verwachting niet met elkaar in aanraking komen. Tyler Askari, van Harbor Breeze Yacht Charters and Cruises, gevestigd in Long Beach, is duidelijk blij met de bezoekers. „Ondanks dat orka's best voorkomen in Californië, hebben we deze dieren de afgelopen paar jaar niet in Zuid-Californië gezien. Het is ongelooflijk.” De waarnemingen van de orka's begonnen drie weken geleden. Sindsdien turfde Harbor Breeze 61 orka's. Dat steekt weliswaar schril af tegen het aantal waarnemingen van vin-, bultrug- en blauwe vinwalvissen, maar het is het hoogste aantal gespotte orka's in jaren.

Grootste koraalrif ooit gevonden in de Atlantische Oceaan

Bron: [NU.nl](https://www.nu.nl) - 26 januari 2024

Op de bodem van de Atlantische Oceaan is het grootste koraalrif ooit gevonden. Met een nieuwe technologie is een eerder onbekend stuk zeebodem in kaart gebracht.

Het rif is zo'n 26.000 vierkante kilometer groot. Daarmee is het 't grootste diepzeekoraalrif ooit gemeten, blijkt uit [onderzoek](#). Het is al sinds 1960 bekend dat er een rif lag, maar de grootte bleef lang een mysterie.

Drie kwart van de oceaanbodem is niet verkend. In tien jaar tijd brachten Amerikaanse onderzoekers het zogenoemde Blake Plateau systematisch in kaart. Het gebied ligt in het westen van de Atlantische Oceaan ter hoogte van de Amerikaanse staat Florida. De zeebodem ligt op een diepte van 500 tot 1.000 meter diepte.

Het in kaart brengen was een enorme klus. Onderzoekers doken 23 keer in onderzeeërs naar de bodem. Daar bestudeerden ze het gebied met sonar systemen. Er zijn naar schatting ongeveer 84.000 koraalheuvelds geïdentificeerd.

Koudwaterkoraal is niet afhankelijk van de samenwerking met

kleurrijke algen voor hun voedingsstoffen. In plaats daarvan filtert het koraal organische materie uit het water. Daarom is het wit van kleur. Diepzeebodemdieren gebruiken het koraal als huis. Diepzeeriffen vormen daarom grote leefgebieden voor allerlei dieren op de bodem van de oceaan.

NIEUWJAARSBORREL

REIJNAERTLAND

12 JANUARI 2024

De kabeljauw (Gadus Morhua)

In de diepe wateren van de oceanen zwemt een vis die al eeuwenlang de verbeelding van mensen prikkelt: de kabeljauw. Met zijn kenmerkende uiterlijk en veelzijdige culinaire toepassingen heeft de kabeljauw een bijzondere plaats veroverd in zowel de geschiedenis als de harten van velen.

De geschiedenis van de kabeljauw is er een van ontdekking en avontuur. Al eeuwenlang zijn mensen uit alle hoeken van de wereld de oceanen overgestoken op zoek naar deze smakelijke vis. In de middeleeuwen was de kabeljauw een van de eerste vissen die grootschalig werd verhandeld en over lange afstanden werd vervoerd. Dankzij zijn stevige vlees en uitstekende houdbaarheid was hij een waardevolle bron van voedsel voor zeelieden tijdens lange reizen.

Maar het verhaal van de kabeljauw is meer dan alleen maar geschiedenis; het is ook een verhaal van veerkracht en duurzaamheid. Ondanks eeuwen van bevissing blijft de kabeljauw een belangrijke bron van voedsel en economie in veel kustgemeenschappen over de hele wereld. Dankzij strenge visserij reguleringen en duurzame praktijken wordt er nu harder gewerkt om de populatie te beschermen en te behouden voor toekomstige generaties.

Naast zijn historische en ecologische betekenis heeft de kabeljauw ook een speciale plaats in de keukens van vele culturen. Van de klassieke fish and chips in Engeland tot de verfijnde bacalhau in Portugal, de veelzijdigheid van de kabeljauw in de keuken is werkelijk indrukwekkend. Met zijn stevige textuur en milde smaak leent de kabeljauw zich voor talloze bereidingswijzen, van bakken en braden tot stomen en stoven.

Kortom, de kabeljauw is veel meer dan alleen maar een vis. Hij is een icoon van onze relatie met de zee, een bron van voedsel en inspiratie, en een herinnering aan de eindeloze wonderen die in de diepten van de oceanen verborgen liggen. Dus de volgende keer dat je een stukje kabeljauw op je bord hebt liggen, denk dan aan het rijke verleden en de betekenis achter deze bescheiden maar toch opmerkelijke vis.

Wist je datjes:

1. **Levensduur en grootte:** Kabeljauwen kunnen indrukwekkend oud worden. Sommige individuen hebben een levensduur van wel 20 jaar bereikt. Bovendien kunnen ze behoorlijk groot worden, met volwassen kabeljauwen die vaak lengtes van meer dan een meter (max 170cm) kunnen bereiken en gewichten van meer dan 20 kilogram.
2. **Dieet en voeding:** Kabeljauwen zijn roofvissen en hun dieet varieert naargelang hun leefgebied en beschikbaarheid van voedsel. Over het algemeen eten ze kleine vissen, inktvis, schaaldieren en andere ongewervelde dieren. Deze variatie in dieet draagt bij aan de gezonde groei en ontwikkeling van de kabeljauw.
3. **Paaien en voortplanting:** Kabeljauwen migreren vaak naar specifieke gebieden om te paaien. Tijdens het paaiseizoen kunnen grote scholen kabeljauw bij elkaar komen om te paren. Vrouwelijke kabeljauwen produceren enorme aantallen eieren, die vervolgens door mannetjes worden bevrucht. Deze eieren zweven in het water tot ze uitkomen en de larven zich ontwikkelen tot jonge vissen.
4. **Duurzaamheidskwesties:** Kabeljauw heeft te maken gehad met overbevissing in sommige delen van de wereld, wat heeft geleid tot zorgen over de duurzaamheid van de visserij. Veel visserij organisaties en regeringen hebben maatregelen genomen om de kabeljauw populaties te beschermen en te herstellen door middel van quota en regelgeving om overbevissing te voorkomen.
5. **Culturele en culinaire betekenis:** De gedroogde kabeljauw of stokvis is al men vroegere tijden in het Lan van Cadzand met name op zondag van de kermis, met mosterdsaus en
6. **Dogger:** Kabeljauw heet oorspronkelijk in het Nederlands Dogger. Vandaar de Doggersbank de enorme zandbank in het midden van de Noordzee.

- Nederlands: Kabeljauw
- Engels: Cod
- Frans: Morue
- Spaans: Bacalao
- Italiaans: Merluzzo
- Portugees: Bacalhau
- Duits: Dorsch
- Noors: Torsk
- Zweeds: Torsk
- Fins: Turska

Tekst Marc Van Britsom met dank aan ChatGPT,
Zo gezond als een vis! Peter de Lijser
afbeeldingen via Microsoft Bing royalty free pictures

Leuvense duiker slaagt erin unieke beelden te maken van “enige haai op de planeet met deze afwijking”

Bron: Het Laatste Nieuws - 27 januari 2024

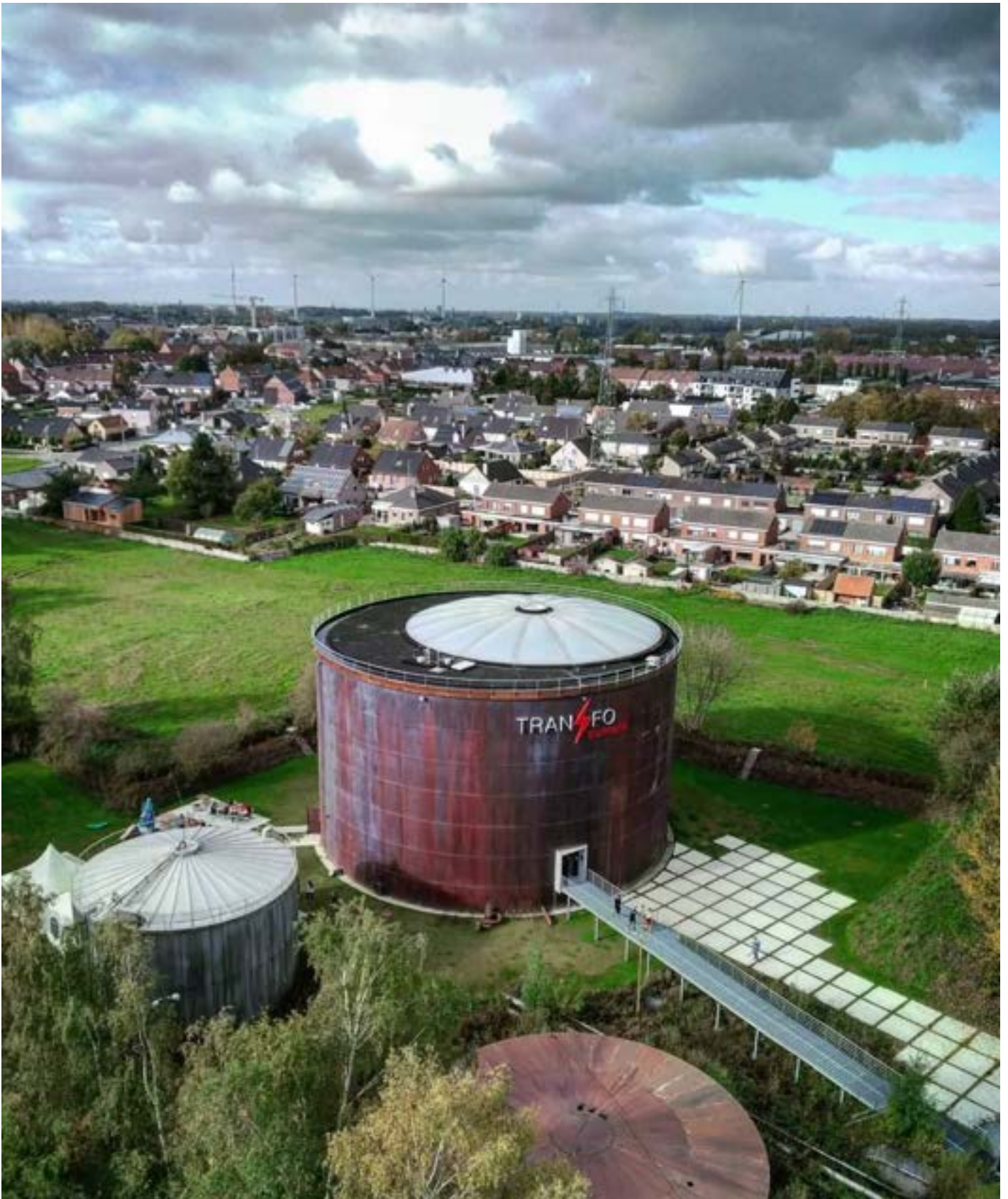
Nick Derutter uit Leuven werkt als duikinstructor in Honduras. Tijdens een trip naar Jupiter in de Amerikaanse staat Florida, ging hij op zoek naar een wel heel speciale citroenhaai. ‘Snooty’ heeft een misvorming aan haar kaak waardoor het lijkt alsof ze permanent glimlacht. Ze is uniek in haar soort en volgens Nick de enige haai ter wereld met deze afwijking. Hoewel citroenhaaien er schrikwekkend uitzien, hebben ze een zachtaardig karakter.

Leuvense duiker slaagt erin unieke beelden te maken van enige haai op de planeet met deze afwijking © 4040

DUIKTANK ZWEVEGEM

ZATERDAG 24 FEBRUARI 2024

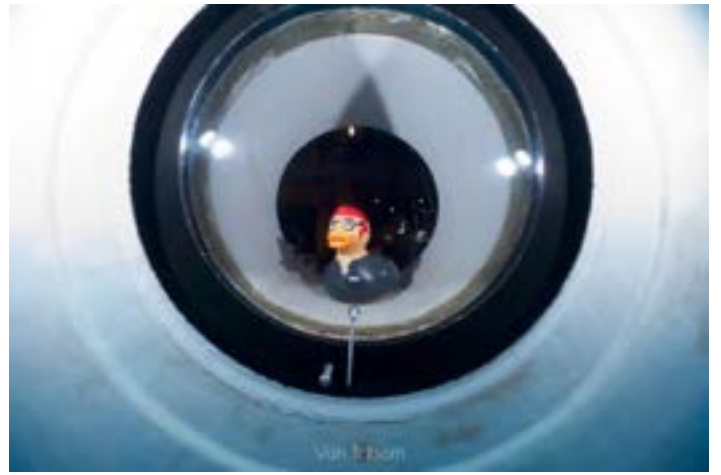

VISRECEPT

GEPOFTE AARDAPPEL MET MAKREELSALADE

Bron: Miljuschka Witzhausen

<https://miljuschka.nl/gepofte-aardappel-met-makreelsalade/>

1 uur 10 minuten

Romige makreelsalade

Als ik iets lekker vind dan is het wel het poffen van aardappels in de [barbecue](#). Je kunt dit natuurlijk ook heel goed maken in de [oven](#). Handig als het weer niet helemaal wil meewerken.

Maar voor het bereiden in de barbecue, volg je dezelfde stappen als hieronder voor de oven. In plaats daarvan doe je de aardappels echter rechtstreeks op de kolen en wacht een vergelijkbare tijd.

Gepofte aardappel met makreelsalade

Vorige week deelde ik al een heerlijk recept voor [makkelijke zalmkoekjes](#) en ook dit gerecht met gepofte [aardappel](#) met makreelsalade is weer lekker makkelijk. Al duurt het bereiden wel wat langer doordat je de aardappels eerst moet poffen.

Maar zeker als je toch bezig bent met barbecuen is dat geen tijd waar je actief moet gaan zitten wachten. Ik combineer de gepofte aardappels graag met een lekker romige makreelsalade. Die doet het overigens net zo goed als volledige maaltijd of als beleg op een boterham of cracker.

Bereiden van de makreelsalade

Terwijl de aardappels poffen kun je de makreelsalade bereiden. Ik gebruik hiervoor [vis](#) uit blik, omdat ik dat altijd wel op voorraad hebt. Maar vers gerookte makreel kan zeker ook!

Pluk de makreel uit elkaar en check vooral of er geen verborgen graatjes te vinden zijn. Ik meng het met [creme fraiche](#) en voor het zuur wat lekkere augurkjes. Ben je geen fan van creme fraiche dan is dit ook erg lekker in combinatie met een romige mayonaise. In dat geval vervang je de room voor de mayonaise. En breng je het verder op smaak zoals met de creme fraiche.

Serveer de gepofte aardappels met de makreelsalade!

Gepofte aardappel met makreelsalade

Vorbereidingstijd 10 min

Bereidingstijd 1 uur

Totale tijd 1 uur 10 min

Instructies

Instructies

- Voor het poffen van de aardappel verwarm je de oven voor op 200°C.
- Boen de aardappels schoon en droog ze goed af. Prik met een vork wat gaatjes in de buitenkant en verpak de aardappels in aluminiumfolie.

- Zet ze in oven voor ongeveer 1 uur. Afhankelijk van de maat van je aardappels.
- In de tussentijd maak je de makreelsalade door de ingrediënten hiervoor met elkaar te mengen.
- Zodra de aardappels gaar zijn, snij je ze met een scherp mes overlangs in en haal ze voorzichtig iets uit elkaar. Vul ruim met de makreelsalade en serveer met vers geknipte tuinkers erover.

Disclaimer

De aangegeven voedingswaarde is gebaseerd op standaard tabellen en daarmee een geschat totaal. Aan de gegevens in de voedingswaarde tabel kunnen geen rechten ontleend worden. Deze post bevat mogelijk affiliate links. Wanneer je via deze link iets koopt, verdien ik daar een klein percentage aan.

Miljuschka Witzenhausen is bekend als tv-kok, all round food expert bij RTL Boulevard en ze maakt culinaire reizen voor 24Kitchen. Op Miljuschka.nl neemt ze je mee in haar wereld, deelt ze de lekkerste recepten met je, geeft de beste kooktips en laat je zien dat goed en lekker eten echt niet ingewikkeld hoeft te zijn.

Eet Smakelijk

Verwarring om 'pinguïn' op boulevard van Vlissingen

Bron: Omroep Zeeland - 21 februari 2024

Verwarring op de Vlissingse boulevard vanochtend. Wandelaars dachten namelijk een wandelende pinguïn te zien. Vogel- en zoogdieropvang De Mikke werd gelijk ingeschakeld om het dier in nood te helpen. Toen Coby Louwerse de telefoon opnam, wist ze al vrij snel genoeg: "Dit gaat echt niet om een pinguïn."

'Pinguïn' op de boulevard

© Jos de Ridder

De vogel op de boulevard heeft dus niet een afslag bij Antarctica gemist om dagen later op de boulevard van Vlissingen te stranden. Maar Louwerse snapt wel dat mensen die een 'rondje boule' deden, dachten dat het om een pinguïn ging. "Ik kan me de verwarring heel goed voorstellen."

Vaker telefoon om zwart-witte vogel

Bij De Mikke rinkelt de telefoon wel vaker omdat mensen aan de kust een zwart-witte vogel tegenkomen. "Ze zeggen dan dat de vogel op een pinguïn lijkt", zegt Louwerse.

En dat dachten de wandelaars op de boulevard van Vlissingen vanochtend dus ook. Maar zonder de vogel nog maar te zien, wist Louwerse al dat het niet om een pinguïn ging, maar om een zeekoet. Vogels die vooral aan de Atlantische kusten van Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Spanje, Normandië, IJsland en de Noordse fjorden leven. Vooral in het najaar en in de winter spoelen zeekoeten geregeld aan op stranden in Nederland en België.

'Altijd iets aan de hand'

"Wanneer deze vogels aan land komen, is er altijd iets aan de hand", meldt Stichting Dierenwelzijn Zeeland, die ieder jaar meerdere keren uitrukt om verzwakte zeekoeten te helpen. Het gaat vaak om jonge of verzwakte vogels die uitgeput, onderkoeld of verwond zijn.

De stichting zegt dat het ieder jaar wisselt hoeveel zeekoeten er aanspoelen. Het ene jaar kunnen dat er zo'n vijftig zijn, het andere jaar honderden.

Vogel krijgt hulp

Mocht je zelf dus op het strand eens een zwart-witte vogel tegenkomen, die net als een pinguïn rechtop staat, dan gaat het waarschijnlijk om een zeekoet. Deze verzwakte vogel wordt naar De Mikke gebracht voor hulp. "En als het nu toch een pinguïn blijkt te zijn, dan laat ik het nog weten", zegt Louwerse lachend.

Vast in net groter dan het beestje zelf: steeds meer verstrikte zeehonden aangetroffen in Nederland

Bron: Het Laatste Nieuws - NOS - RTV Noord - 25 februari 2024

Sinds begin dit jaar zijn er in Nederland opvallend veel zeehonden verstrikt geraakt in bijvoorbeeld netten. Het gespecialiseerde Zeehondencentrum Pieterburen maakt zich zorgen over de toename. Ook deze week werden er opnieuw twee arme dieren bevrijd uit de troep waarin ze vast waren komen te zitten.

De verstrikte zeehond op Ameland deze week. © Zeehondencentrum Pieterburen

Sinds begin dit jaar gebeurde het al twaalf keer dat zeehonden in Nederland verstrikt raakten in allerlei rommel. Dat is drie keer zo vaak als in dezelfde periode de afgelopen jaren, stelt het Zeehondencentrum Pieterburen.

Deze week moesten opnieuw twee zeehonden in Nederland bevrijd worden door “zeehondenwachters”, professionals of vrijwilligers die zich inzetten voor de zeehonden. Donderdag moest een verstrikte zeehond bevrijd worden op het strand van Vlieland. Op Ameland werd enkele dagen daarvoor een jonge zeehond gered die een net aan zijn nekje meesleepte dat groter was dan het dier zelf, aldus ‘RTV Noord’. Gelukkig bleken beide zeehonden niet ernstig gewond. Ze konden meteen na de verlossing weer vrijgelaten worden in zee.

Bezorgdheid

De Nederlandse omroep ‘NOS’ schrijft dat het aantal verstrikte zeehonden de afgelopen tien jaar in Nederland verviervoudigd is. Als we naar de meest recente jaren kijken, dan zien we dat er vorig jaar in totaal 38 verstrikte zeehonden werden aangetroffen, in 2022 40 en in 2021 23. En nu zijn het er in de eerste twee maanden van het jaar al 12. Zeehondencentrum Pieterburen maakt zich zorgen.

De toename laat nog maar eens zien hoe belangrijk het is om de vervuiling van de zee te verminderen, klinkt het. Grote boosdoener is immers de enorme hoeveelheid afval die in de zee drijft. Vooral in visnetten en scheepstouwen komen zeehonden gemakkelijk vast te zitten. Maar ook plastic vormt een belangrijk gevaar voor het zeeleven. In het Britse Cornwall werd vorige maand nog een zeehond [verlost van een blauwe plastic afdichtingsring van een verfblik](#). De mannetjeszeehond had het onding al meer dan zes jaar rond zijn nek hangen. Andere zeehonden hebben minder ‘geluk’ en overleven de verstriking niet.

Zeehond Commuter na zes jaar bevrijd van plastic afdichtingsring rond nek

Bron: Het Laatste Nieuws - 18 januari 2024

Commuter is een volwassen mannetjeszeehond die in het Britse Cornwall al meer dan zes jaar gezocht wordt omdat hij een blauwe plastic afdichtingsring van een verfblik rond zijn nek heeft. Eindelijk is het dierenwelzijnsorganisaties gelukt om die storende ring te verwijderen.

Zeehond Commuter wordt na zes jaar bevrijd van de blauwe plastic ring rond zijn nek. © Andy Rogers

Andy Rogers van de Seal Research Trust (SRT) - een welzijnsorganisatie voor zeehonden - spotte zondag de grijze zeehond Commuter aan de noordkust van Cornwall, helemaal in de zuidwestelijke uithoek van Groot-Brittannië. Leden van de British Divers

Marine Life Rescue kwamen ter plaatse om Commuter eindelijk - na meer dan zes jaar - te bevrijden van zijn blauwe ring rond de hals.

Vrijwilligers van de SRT waren al sinds september 2017 op zoek naar Commuter, die zijn naam ontleent aan zijn tochtjes op en neer langs de noordkust van Cornwall. Tot nog toe kon de zeehond nooit worden gered om veiligheidsredenen. Een kolos van 200 kg vangen is niet vanzelfsprekend, zeker niet wanneer die zich gaat verweren omdat hij zich bedreigd voelt.

Zondag diende zich de eerste reddingskans aan in zes jaar tijd. Ongeveer een derde van de zeehonden op het strand vluchtten wel uit argwaan in zee, maar Commuter bleef gelukkig rustig slapen. De omstandigheden waren ideaal, klinkt het achteraf, ook al omdat het laagtij was. Commuter kon worden gestrikt in een groot net en werd op een soort van draagberrie gelegd. Zo kon de zeehond worden bevrijd van de weggegooide afdichtingsring voor een blik verf rond zijn nek. De opgelopen verwondingen bleken overigens mee te vallen.

KIJK. Wetenschappers ontdekken meer dan 100 nieuwe zeedieren op onderzeese bergketen voor kust van Chili

Bron: Het Laatste Nieuws - Business Insider - 24 februari 2024

Een nieuw kreeftachtig koraal. © Schmidt Ocean Institute

Wetenschappers hebben een unieke vondst gedaan voor de kust van Chili in de Stille Oceaan. Ze ontdekten er meer dan honderd nooit eerder geziene zeedieren: zee-egels, kreeften, sponzen en koralen. De vondst leverde, zoals in onderstaande video, unieke beelden op.

Salas y Gómez en Nazca zijn twee onderzeese bergketens die samen meer dan 4.000 kilometer lang zijn. De hoogste onderzeese berg voor de kust van Chili is 3.500 meter hoog. Het is een walhalla van onderzeese biodiversiteit. Wetenschappers ontdekten de nieuwe dieren via een onderwaterrobot die tot 4.500 meter diepte kan duiken. De robot kon de dieren op beeld vastleggen in een gebied van maar liefst 52.777 vierkante kilometer.

“We hebben onze verwachtingen tijdens deze expeditie ruimschoots overtroffen. Je verwacht altijd nieuwe soorten te vinden in deze afgelegen en slecht onderzochte

Spiraalvormig koraal. © Schmidt Ocean Institute

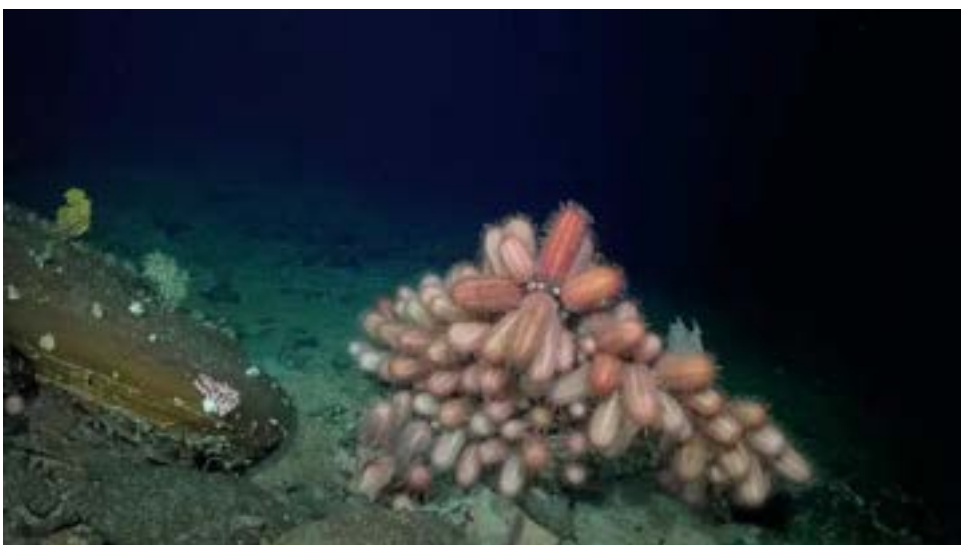
gebieden, maar de hoeveelheid die we hebben gevonden, vooral voor sommige groepen zoals sponzen, is verbluffend”, aldus marien bioloog Javier Sellanes.

“De volledige identificatie kan jaren duren, het team heeft een ongelooflijk aantal stalen gevonden in deze verbazingwekkend mooie en weinig bekende hotspot voor biodiversiteit”, klinkt het bij het onderzoekscentrum Schmidt Ocean Institute.

Een soort inktvis. © Schmidt Ocean Institute

De komende maanden zullen de wetenschappers het gebied nog verder verkennen. Ze vragen meer aandacht voor de bescherming van het onderwaterleven. “Deze bloeiende en gezonde ecosystemen bewijzen dat de maatregelen die nu al bestaan in een deel van het gebied (*de nationale parken Nazca-Desventuradas en Juan Fernández, red.*), effectief bescherming bieden.”

Langgerekte zee-egels. © Schmidt Ocean Institute

Een Chaunax. © ROV SuBastian / Schmidt Ocean Institute

FOTO GEBRUIKT VOOR GROTE POSTER

Onderstaande foto is gemaakt door onze voorzitter Marc Van Britsom en is gebruikt door de Antwerpse duikclub CDV die er een grote poster van hebben laten maken die nu op hun clubhuis hangt. Dit clubhuis staat op de achterste parking van het Putje van Ekeren. De duiker op de poster is ons clublid Marc Mertens.

Hoe een kleine club toch groot kan zijn.

VISSERIJNIEUWS

MARTIJN DE BRUIJN

200 jaar KNRM in beeld

'Redders op zee' in dertien musea

LIMUIDEN – Dertien Nederlandse maritieme musea brengen gezamenlijk een eerbetoon aan de Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij (KNRM). De 1.400 vrijwilligers van de KNRM spelen de hoofdrol in de exposities. De feestelijke opening van de eerste tentoonstelling vond deze week in Het Scheepvaartmuseum in Amsterdam plaats.

Om de 200e verjaardag te vieren zoomen zij in op heden en verleden van de KNRM, die jaarlijks meer dan 2.500 keer kosteloos in actie komt bij noedmeldingen van opvarenden van schepen in de plezier- en beroepsvaart en andere watersporters op zee en het ruime Nederlandse binnenwater. Met 'Redders op zee' maken de dertien musea door het hele land tentoonstellingen. Ieder museum vult de expositie in op basis van eigen thema's en collecties, waarbij de fotografie de verbinding vormt tussen alle musea.

De hedendaagse fotografie is gemaakt door twee Nederlandse topfotografen: Jeroen Hofman en Robin de Puy. Hofman is met zijn camera op tour gegaan langs alle reddingsstations van de KNRM. Hij heeft de locaties, de vloot en de omgeving van de reddingsstations in beeld gebracht, waardoor de werkplekken op land en water van zoveel vrijwilligers zichtbaar worden. Diezelfde vrijwilligers, de redders, worden op persoonlijke wijze vastgelegd door De Puy. De Puy heeft de redders uitgenodigd om hun overlevingspakken

★ KNRM reddingsstation Hindeloopen. (Foto: Jeroen Hofman)

en reddingsvesten in de kast te laten en zichzelf te laten zien zoals zij zijn in het dagelijks leven.

De historische fotografie komt uit de archieven van onder andere de KNRM en omvat beelden van de afgelopen eeuwen van de vloot, reddingsoperaties en redders. Deze beelden zijn door colorist Jakob Lagerweij voorzien van kleur.

Samenwerking

Elk museum zal op individuele wijze onderwerpen en objecten uitlichten uit de eigen collectie en eigen regionale verhalen vertellen, gekoppeld aan de KNRM-reddingsstations in de omgeving. Van roeireddingsboten, oude donatie-affiches en schilderijen met hun historische verhalen, tot moderne vaartuigen

★ Bemanning van reddingsstation Noordwijk aan Zee in 1905. Ingekleurde zwart-wit foto door colorist Jakob Lagerweij.

van de KNRM en de verhalen van vroegere en huidige vrijwilligers. De museumbezoeker krijgt zo door het hele land een diverse kijk op de vloot, de taken en de

vrijwilligers van een organisatie die al die jaren volledig zelfstandig functioneert als goed doel, zonder financiële steun van de overheid.

Jacob Tas, directeur KNRM: „Echt geweldig dat de musea zulke grote zichtbaarheid realiseren voor de maatschappelijke impact van heiligen de KNRM al 200 jaar doet. En het laat ons ook nadenken over de toekomst: hoe houden we onze wateren ook de komende 200 jaar veilig?“

Namens de musea zegt Michael Huijser, directeur van Het Scheepvaartmuseum: „Deze tentoonstellingen in de samenwerkende musea zijn bedoeld als een cadeau aan de KNRM. We kunnen in al onze musea met deze prachtige foto's mensen verder laten kennismaken met wat deze organisatie doet. Zo verbinden we heden met verleden en kleur met zwart wit. Dit alles om te laten zien dat de KNRM nog steeds zeer relevant is vandaag de dag.“

★ *Corrie van der Haven-Eikelenboom, in 1972 het eerste vrouwelijke bemanningslid van een reddingsboot. (Foto: Robin de Puy).*

De samenwerkende maritieme musea zijn:

- Fries Scheepvaartmuseum, Sneek (9/3-30/6)
- Het Scheepvaartmuseum, Amsterdam (23/2-6/10)
- Het Zuiderzeemuseum, Enkhuizen (23/5-1/9)
- Maritiem Centrum Abraham Fock, Ameland (25/4-19/10)
- Maritiem Museum Rotterdam (24/5-25/8)
- Maritiem MuZEEum Zeeland, Vlissingen
- Museum 't Fiskerhúske, Moddergat (heel 2024)
- Museum Katwijk (14/4-25/8)
- IJmuider Zee- en Havenmuseum (20/4-17/11)
- MuZee Scheveningen (6/9-31/12)
- Nationaal Reddingmuseum Dorus Rijkers, Den Helder (26/4-4/1/2025)
- Visserijmuseum Zoutkamp (6/4-31/10)
- Zandvoorts Museum (6/9-27/10)

De volledige programmering, activiteiten en tentoonstellingen van alle deelnemende maritieme musea zijn te vinden op www.reddersopzee.nl.

★ *Vitrines met door de vloot opgeviste attributen, niet alleen oorlogsmateriaal.*

geconfronteerd met het feit dat zijn vrouw al was overleden aan tuberculose. Roth werd weer volledig opgenomen in de Urker samenleving en zijn nakomelingen wonen nog steeds op Urk.

Marineduiker Gerrit Klaas Jelle Weerstand was zaterdag ook aanwezig bij de opening van de expositie en vertelde dat er nog tienduizenden explosieven in zee liggen, waarvan er nog veel gevaarlijk zijn. „Soms komen ze pas na een storm weer bloot te

liggen als de bodem wordt omgewoeld, dus plotseling kunnen ze dan weer opgevist worden”, aldus Weerstand, die blij is dat de vissers er goed aan meewerken om opgeviste explosieven op te ruimen en ze niet weer zomaar overboord gooien zonder het te melden.

Wethouder Freek Brouwer sprak zijn waardering uit voor de steeds verdergaande professionalisering van het museum. „De collecte wordt steeds beter

★ *Opengewerkte Duitse contactmijn met mijnenstoel buiten bij het Urker museum, beschikbaar gesteld door de Marine.*

gepresenteerd en met de wissel-exposities presenteren we ook steeds weer wat nieuws. Vorig jaar hadden we bijvoorbeeld de expositie over de Zeelandramp en is ook het visserijbelevingscentrum geopend. Bezoekers zijn verrast en je kunt hier zelfs zeeziek het museum verlaten. Vorig jaar hadden we 9.700 bezoekers, dit jaar gaan we voor de 10.000. Dat gaat zeker lukken.”

'Rotoorlogen eisen nog steeds slachtoffers op zee'

URK – „Of het nu mijnen zijn of gezonken schepen waar vissersvaartuigen op vastlopen, die rotoorlogen eisen nu nog steeds slachtoffers op zee”, zo gaf Pieter Hoekstra aan. Al jarenlang is hij met de Stichting Urk in Oorlogstijd bezig om alles te verzamelen wat met die oorlogen en Urk te maken heeft. In museum Het Oude Raadhuis heeft hij nu een expositie ingericht die dit hele jaar te zien is.

Wat een verdriet die oorlogen op Urk gebracht hebben is volgens Pieter Hoekstra goed te zien op het Vissersmonument. Het begon al in de Eerste Wereldoorlog met het beschieten van vissersschepen en eind 2019 zonk de garnalenkotter UK 165 nog nadat een net aan een stoomschip bleef haken dat in de Tweede Wereldoorlog gebombardeerd was. Daar tussenin zit een hele reeks aan incidenten waarbij vissers het leven lieten doordat ze op een

★ Marineduiker Gerrit Klaas Jelle Weerstand geeft uitleg over explosieven. Vooraan Pieter Hoekstra van de Stichting Urk in Oorlogstijd.

mijn liepen, waar Urkers ernstig gewond raakten omdat ze in aanraking kwamen met explosieven of waar het toch nog wonderbaarlijk goed afliep.

In museum Het Oude Raadhuis is een groot aantal vitrines ingericht met voorwerpen die zijn opgevist. Elk met een eigen verhaal, maar ook persoonlijke verhalen. Zo belicht Hoekstra het leven van twee Urkers die door de Tweede Wereldoorlog ongewild tegenover elkaar kwamen

te staan. Aan de ene kant Jacob Romkes die diende op een marineschip bij het uitbreken van de oorlog en met zijn schip in Engeland belandde. Op Urk liet hij zijn vrouw en twee dochtertjes achter. Aan de andere kant Otto Roth die op Urk werkzaam was in de technische dienst en als Duits staatsburger werd gedwongen om dienst te nemen bij de Duitse marine. Beiden kwamen na de oorlog weer terug op Urk. Romkes werd tot zijn ontsteltenis

Opgeviste kaak is van bekende Engelandvaarder

AMSTERDAM/TEXEL – Dik twintig jaar geleden viste de TX 45 (nu SCH 45) op de kust bewesten de Pettemerpolder een kaak op en leverde deze af bij de politie.

Toenmalig schipper Cor Daalder hoorde er nooit meer wat van. Tot afgelopen week. De kaak blijkt afkomstig van een vermiste Engelandvaarder, Ernst Moltzer (1910-1941). DNA-verwantschapsonderzoek, in gang gezet door het Bureau Vermiste Personen, leverde een match op. Moltzer was in de Tweede Wereldoorlog adjunct-directeur van het drankenbedrijf Lucas Bols en verzette zich tegen leveranties aan de Duitsers, waarna hij op non-actief werd gezet en zich aansloot bij het verzet.

Vorige week verscheen bij Uitgeverij De Geus het boek 'Het geheim van Bols. Hoe de oorlog een familiebedrijf verscheurt' van schrijver Martin Hendriksma over de familie Moltzer. Hendriksma had bij het Bureau Vermiste Personen van de politie vragen gesteld, waarna met opgespoorde familieleden een verwantschapsonderzoek bij het Nederlands Forensisch Instituut werd opgestart. Ernst Moltzer was een watersporter en had in 1936 deelgenomen aan de Olympische Spelen in Berlijn. In februari 1941 voer hij met twee andere verzetsmannen met een zeilboot de zee op om naar Engeland over te steken en zich aan te sluiten bij de geallieerde strijdkrachten. Alle drie moeten zijn verdronken.

„Hartstikke mooi natuurlijk van die match”, zegt Cor Daalder. Hij weet het nog goed toen de kaak in 2003 werd opgevist. „We visten daar op moeilijke grond op een tongetje, pakweg 3,5 mijl uit de kust. De mannen onder de bak zagen gelijk dat het om een menselijke kaak ging. We hebben die in een emmer water geltegd. Ik heb Piet Beer van de waterpolitie toen gebeld, en vrijdags in Den Helder werd de kaak opgehaald. De jaren daarna heb ik wel een paar keer gevraagd of ze misschien al wat meer wisten. Niet dus. Tot ik maandag via de app een vraag hierover langs zag komen.”

De kaak van de vermiste Moltzer is afgelopen zaterdag begraven op het Ereveld Loenen.

EVENEMENTEN

KALENDER 2024

12	januari	Nieuwjaarsreceptie
20-28	januari	Duik- en Bootbeurs www.boot.de
3-4	februari	Duikvaker www.duikvaker.nl
24	februari	Transfo Zwevegem
24	maart	Escaperoom
20	april	Zomersnertdag
25	mei	Kajakken
14-15-16	juni	Duikweekend
13	juli	Clubduik
17	augustus	Clubduik
14	september	Buiten Zeeland duik
16	november	Feestavond
31	december	Oudjaarsduik

Zorg dat je er bij bent!!!